

[Statsministeren.]

kunne foregaa ved en Udveksling af Oplysninger med det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), som fremførte en Række kritiske Bemærkninger, kunde ikke forstaa Begrundelsen for Lovforslaget og anførte, at man her vilde bryde en Linie, som man hidtil har fulgt. Ja, men det kunde jo hænde, at det, man egentlig skulde kritisere, var, at man ikke for 30 Aar siden gik saa vidt, som man nu foreslaar at gaa, og som man burde være gaaet allerede dengang; det kan man i det mindste lige saa vel sige som det modsatte, det er klart. Selvfølgelig fremkommer dette Lovforslag som Følge af et Publikumskrav, et Ønske fra Folk, som har Interesse i forskellige Foretagender af offentlig Karakter, et Ønske hos dem om at vide, at der er et bestemt Sted, hvor de kan søge de Bekendtgørelser, Meddelelser, Indkaldelser o. s. v., som har deres Interesse, i Stedet for at skulle undersøge 10 forskellige Selskabers Statutter og finde, at det ene Selskabs Kundgørelser staar i den Avis og det andet Selskabs eventuelt i en helt anden Avis, og derfor skulle gaa rundt ikke alene til 10 forskellige Selskabers Statutter, men eventuelt ogsaa til 10 forskellige Aviser for at finde de Bekendtgørelser, man har Interesse i. Naar Folk, der har saadanne Interesser, knyttet til forskellige Virksomheder, ved, at de i Statstidende kan finde alle den Slags Bekendtgørelser, opfylder man et Publikumskrav, som med Rette bestaar.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) betvivlede, at man vilde naa at simplificere Bekendtgørelsesformen. Det sikre er i hvert Fald, at man vil naa at simplificere Eftersøgningen af Bekendtgørelser for Publikum, og det er det, jeg synes har Interesse. Om Bladene har Interesse eller ikke har Interesse i denne Ordning, er mindre væsentligt. Man opnaar til Gavn for Publikum at simplificere Eftersøgningen af Generalforsamlingsindkaldelser, Meddelelser om Renteudbetalinger, Udtrækninger o. s. v., som nu bekendtgøres paa vidt forskellig Maade. Om man saa bryder noget, det ærede Medlem kalder et Princip, ved jeg ikke. Det er mig ikke bekendt, om der har været noget Princip i Statstidendes Karakter. I hvert Fald er det da rimeligt at bryde et daarligt Princip, naar man kan tjene nyttige Formaal derved; jeg kan ikke have noget

imod at bryde et daarligt Princip, som har været raadende paa dette Omraade og er til Gene for den Befolkning, hvis Interesser skal varetages gennem Statstidende.

Det ærede Medlem omtalte forskellige Punkter, som han mente der kunde rejses Tvivl om. Jeg skal ikke benægte, at der kan blive Tvivl om et og andet, hvorvidt et Selskab falder inden for eller uden for den Forpligtelse, her paalægges. Men jeg maa minde det ærede Medlem om, at den Form, Lovforslaget nu har faaet, ikke er Statsministeriets Opfindelse — jeg har aldeles ikke ønsket den Opremsning af Selskaber og Institutioner, der er undtaget i Lovforslaget, og som selvfølgelig ikke kan være udtømmende. Men derfor er ogsaa den Bestemmelse, som tillægger Statsministeren Adgang til efter Samraad med vedkommende Fagminister at træffe Bestemmelse om, hvilke Selskaber eller Institutioner der skal indrykke Bekendtgørelser i Statstidende og hvilke ikke, den vigtigste. Mindre vigtigt er det, at der er nævnt en Række, som er undtagne, naar man dog ikke paa Forhaand har kunnet finde hele Rækken, saaledes som den engang vil komme til at se ud.

Ogsaa med Hensyn til Begrænsningen til Selskaber, hvis Aktier er børsnoterede, erkender jeg, at det maaske ikke er nogen konsekvent Ordning, der nu findes i Lovforslaget; men det er ligeledes en Indrømmelse til dem, der var imod, at saa og saa mange Hundrede Aktieselskaber skulde forpligtes til at falde ind under denne Lov. Saa fandt man den omtalte Skillelinie. De Selskaber, hvis Aktier noteres paa Børsen, maa dog anses for at være dem, der har den største offentlige Interesse; det er dem, hvis Aktier er mest spredt, og som man som Følge deraf rimeligst maa føre ind under Loven for derved at give Publikum en let Adgang til at finde Bekendtgørelserne vedrørende disse Selskaber.

Det ærede Medlem citerede en Sætning, der siger, at visse under Undervisningsministeriet henhørende Institutioner skal kunne undtages. Det er rigtigt, at det ikke giver megen Oplysning om, hvad det er for Institutioner, der sigtes til, men det skyldes, at man i Udvalget ikke kunde angive bestemt, hvilke man tænkte paa. Der er tænkt paa Institutioner, som faar en lille Understøttelse paa Undervisningsministeriets Budget, Plejehjem eller Børnehaver, eller jeg ved ikke, hvad der kan være af den Art, som henvender sig til lokalt be-